

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองสามารถสรุปผลการทดลองได้ดังนี้

6.1 ผลการพัฒนากระบวนการใช้เซลล์มะเร็งบางชนิดในการตรวจสอบการออกฤทธิ์ของเอสโตรเจน และสารออกฤทธิ์คล้ายเอสโตรเจน

จากเซลล์ 3 เชื้อสายใช้เป็นโมเดลตรวจสอบการออกฤทธิ์ของเอสโตรเจนและสารออกฤทธิ์คล้ายเอสโตรเจนคัดเลือกใช้ MCF-7 (มะเร็งเต้านมมนุษย์) และคัดออก HeLa (มะเร็งปากมดลูกมนุษย์) และ MDA-MB-231 (มะเร็งเต้านมมนุษย์) คือเซลล์ MCF-7 มีความซับซ้อนในการตอบสนองต่อระดับของ 17β -estradiol (E2) มากกว่าเซลล์อีกสองเชื้อสายโดยสามารถแสดงฤทธิ์สองด้าน (biphasic activity) คือ มีฤทธิ์ระดับการแบ่งตัวของเซลล์ที่ความเข้มข้นน้อยและบันยั่งเมื่อความเข้มข้นมากขึ้น

ได้นำเซลล์ MCF-7 ไปทดสอบสารมาตรฐาน aldrin และ endrin ซึ่งสามารถออกฤทธิ์ได้คล้ายเอสโตรเจนที่ระดับความเข้มข้น $50-250 \text{ nM}$ และ $50-1000 \text{ nM}$ ตามลำดับในการทดลองนี้ และการออกฤทธิ์ของฮอร์โมนมาตรฐาน 17β -estradiol สามารถออกฤทธิ์ระดับให้เซลล์เพิ่มจำนวนที่ระดับความเข้มข้น $10^{-18}-10^{-5} \text{ M}$

ผลการตรวจสอบกลไกการออกฤทธิ์ของสารมาตรฐานคือ 17β -estradiol, aldrin และ endrin พบว่ามีการออกฤทธิ์โดยผ่านวิถี estrogen receptor (ER) ส่งผลให้เซลล์เพิ่มจำนวน

6.2 ผลการตรวจสอบสารออกฤทธิ์คล้ายเอสโตรเจนที่ปนเปื้อนในแหล่งน้ำธรรมชาติ

ผลการตรวจสอบสารออกฤทธิ์คล้ายเอสโตรเจนที่ปนเปื้อนในตัวอย่างน้ำที่เก็บมาจากแหล่งในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้

ตัวอย่างน้ำทึงฟาร์มสุกร น้ำทึงฟาร์มวัว และน้ำทึงฟาร์มกบ เมื่อนำมาทดสอบกับเซลล์ MCF-7 สามารถออกฤทธิ์ได้คล้ายเอสโตรเจนที่ระดับความเข้มข้นเดียวกันคือ $10^{-10}-10 \mu\text{l}/\text{ml}$ ใน การทดลองนี้ ยกเว้นตัวอย่างน้ำเสียงบ่อบัวบุด โรงพยาบาลสามารถออกฤทธิ์ได้คล้ายเอสโตรเจนที่ระดับความเข้มข้น $10^{-10}-10^{-14} \mu\text{l}/\text{ml}$ และแสดงความเป็นพิษที่ระดับความเข้มข้น $10-10^{-10} \mu\text{l}/\text{ml}$

ผลการตรวจสอบกลไกการออกฤทธิ์ของสารออกฤทธิ์คล้ายเอสโตรเจนในน้ำทึงฟาร์มสุกร, น้ำทึงฟาร์มวัว และน้ำทึงฟาร์มกบ พบว่ามีระดับการแสดงออกของยีนผ่านวิถี estrogen receptor (ER) ส่งผลให้เซลล์เพิ่มจำนวน ยกเว้นตัวอย่างน้ำเสียงบ่อบัวบุด โรงพยาบาลที่ออกฤทธิ์โดยผ่านวิถี TFRC ส่งผลให้เซลล์เพิ่มจำนวน

6.3 ผลการตรวจสอบในผลิตภัณฑ์ที่ใช้อุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันบางชนิด

ผลการตรวจสอบสารออกฤทธิ์คล้ายเอสโตรเจนที่ปนเปื้อนในผลิตภัณฑ์ที่ใช้อุปโภคในชีวิตประจำวันบางชนิดซึ่งเป็นตัวอย่างที่จัดมาจากแหล่งต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลการตรวจสอบได้ดังนี้

ผลการตรวจสอบพบว่าตัวอย่างสมุนไพรบำรุงกำลัง, สารสกัดความเครื่องขาว และ น้ำมะพร้าวอ่อนสามารถออกฤทธิ์ได้คล้ายเอสโตรเจนในระดับความเข้มข้นที่ 10^{-14} - 10^{-4} , 10^{-8} - 10^{-4} และ 10^{-14} - $10 \mu\text{l/ml}$ ตามลำดับ ยกเว้นตัวอย่างน้ำใบบัวบกที่ไม่แสดงฤทธิ์เอสโตรเจนแต่กลับแสดงความเป็นพิษต่อเซลล์เมื่อความเข้มข้นเพิ่มขึ้น

6.4 ข้อสรุปงานวิจัย

- ก. เทคนิคการใช้เซลล์มะเร็งของมนุษย์ที่มี ER สามารถพัฒนาใช้ในห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบการออกฤทธิ์โดยรวมของการปนเปื้อนของเอสโตรเจนและสารออกฤทธิ์คล้ายเอสโตรเจนจากธรรมชาติได้
- ข. เทคนิคที่มีรายละเอียดอื่นๆ ควรนำมาประยุกต์ร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบ เช่น การไม่ใช้ชีรัม การใช้เซลล์เชื้อสายมะเร็งชนิดอื่นที่ตอบสนองต่อเอสโตรเจน เป็นต้น
- ค. ควรมีการตรวจสอบยืนอีกครั้งหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องในวิถีเอสโตรเจนเพื่อศึกษาผลกระทบจากการออกฤทธิ์ให้รอบคันและครบถ้วน
- ง. การประเมินการออกฤทธิ์โดยรวม เช่นนี้ ควรพัฒนาระบวนการให้สามารถเบรย์บเทียนฤทธิ์ในเชิงปริมาณกับฮอร์โมนมาตรฐาน (17β -estradiol) เพื่อประโยชน์ในการประเมินความเสี่ยงต่อการได้รับสารพัสดุต่อสารพิษที่ปนเปื้อนในน้ำธรรมชาติได้
- จ. การประเมินตามกระบวนการทางชีวภาพ เช่นนี้ เป็นการประเมินผลของสารปนเปื้อนต่อสิ่งมีชีวิตได้ลึกซึ้งถึงระดับเซลล์และกลไกการออกฤทธิ์ต่อสิ่งมีชีวิต โดยสามารถเป็นขั้นตอนการประเมินฤทธิ์ที่ยืนยันผลได้ในตัวเองหรืออาจจะใช้ควบคู่กับการวิเคราะห์ปริมาณสารปนเปื้อนทางเคมี ซึ่งต้องใช้วิธีการที่ซับซ้อนกว่า